

186563

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ
 ΤΟΥ ΓΗΡΑΙΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΛΙΒΑΔΑ
ΕΝ ΔΑΚΡΥ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΟΥ ΑΝΝΙΝΟΥ.

Ἐνθάδε κεῖται λείψανον τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος.
 Εἶναι ἐπίσημος νεκρὸς, τοῦ Γέρου Λιβαδά μας.
 Κἄν ἦτο γέρων ἔθαλλεν ὡς ἄνθος ῥοδεῶνος
 Κ' ἐν μέσῳ τῆς νεότητος ἡμῶν ἦτο χαρὰ μας.

Τὸ ἔθνικόν του φρόνημα εἰσέτι εἶν' ἀχμαῖον
 Ἐπὶ τοὺς ἐπιζῶντας του υἱοὺς τοὺς ὀλοφυρομένους...
 Τώρα ὁ κόσμος τὸν θρηγεῖ ἀκολουθῶν καὶ κλαίων
 Καὶ θεωρῶν μὲ δάκρυα οἴμοι! τοὺς τεθλιμμένους.

Τρικυμῶδης θάλασσα ἐκόπασ' αἰσθημάτων
 Τοῦ γηραιοῦ ἔθνομάρτυρος τῆς πρώην Ἰονίας,
 Ὅς τις, ἐν μέσῳ συμφορῶν, ἀγῶνων καὶ καμάτων,
 Ἀτρόμητος ἀπέπλεεν εἰς τόπον ἐξορίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἄπο τοῦ παρελθόντος τοῦ τὸν ἐκείπτε τὸ ἔτος
Τοῦ πρώτου εἰς τὸ φρούριον Κερκύρας καθειργμοῦ τοῦ
Τριακοστὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, ὡς ἐφέτος
Ἡ δύσις τοῦ ἀστέρος τοῦ, τοῦ πατριωτισμοῦ του.

Αἱ φυλακαὶ ἐντρέποντο τὴν λάμπιν τῆς ἡμέρας
Καὶ σκοτειναὶ ἐθλίβοντο καταδεδικασμένον
Νὰ ἔχωσι τὸν μάρτυρα, μὴ βλέποντα αἰθέρας
Ἐκπέμποντας μετέωρον φωτιστεφανωμένον.

Τὰ ζοφερὰ καὶ κάθυγρα ὑπόγεια Κερκύρας;
Ἐν οἷς ὡς Γενοβέφα τις ἀθῶν κατερρίφθη,
Μοῦ ἀποπνίγουν τὰς μολπὰς τῆς οὐρανοῦ λύρας,
Ἐποῦ ὡς ἀσπίς τοῦ ἔθνους μας ἐδῶ ἀπεκαλύφθη.

Τυραννικὴ, αὐθαίρετος ψηλὴ ἀστύνομία
Τὰ ἀγαθὰ δημεύουσα τοῦ ἐθνικοῦ πολίτου
Ἄλόγως, ὡς ἡ τουρκικὴ, οἰκτρὰ θηριωδία,
Ἀπεῖργε καὶ τὰ βήματα ἀνδρὸς ἀνεξαρτήτου.

Τὰ Ἀντικύθηρα πεγθοῦν, θρηνοῦν αἱ Ἐρικοῦσαι! . . .
Τὰ κύματα παφλάζοντα ἄστους βράχους θρηνοδοῦσι!
Δὲν εἶναι ἄραγε κ' ἐκεῖ ἐμπνεύσεις αἱ παροῦσαι;
Αἱ χελιδόνες καὶ ἐκεῖ δὲν μελανειμονοῦσι;

Μήπως ἀνάλγητ' οἱ Παξοὶ εἰς τὸ κλαυθμῆρισμά των
Τὸν διωγμὸν λησιμόνησαν εἰς τοὺς ξηροσκοπέλους,
Ἐκεῖ ποῦ κεραυνόπληκτα τ' ἄγρια κύματά των
Κακότηχα ἐτόνιζαν τὴν λύπην τοῦ μέλους;

Κ' εἰς τὰς κλεινὰς κατέφευγε, ὠραίας μας Ἀθήνας,
Ὅποτε ξένη προσταγὴ Οὐαρδικὴ ἐκράτει
Ἐδῶ τὸν ἔθνομάρτυρα μὲ ὄλας τὰς εὐθύνας
Εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐσέβοντο τὸ δίκαιον τὰ κράτη.

Ἄπο τῶν ἀναμνήσεων, ἣν ἔχει πᾶσα λίθος,
Μὴ δὲν ἀντλοῦσιν ἐμπνευσιν ἐνδόξου μεγαλείου;
Δὲν ἦτο τάχα ἡ Ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου μύθος
Ἱστορικὸς, πολύδακρυς ἐνὸς Πανελληνίου;

Μέρος τοῦ μύθου ἦν κ' αὐτός, τοῦ λόγου ἦτο μάρτυς
Καὶ τῆς ἐλευθερίας μας, ξενοκρατίας θῦμα . . .
Περὶ αὐτοῦ ἔχω πολλὰ νὰ εἶπω, ἀλλ' ὁ χάρτης
Δὲν ἐξαρκεῖ ὁ πέπλος τοῦ νὰ γίνῃ εἰς τὸ μνημα.

Ἡ Ἱστορία ἤρπασεν ἐνδόξως τ' ὄνομά του,
Καὶ τὸ κατέταξεν εὐθὺς εἰς τὰς χρυσαῖς σελίδας
Καθὼς ὁ Πλάστης τὴν ψυχὴν εἰς τὰ οὐράνια του
Ἐκεῖ ποῦ εἶχε κ' ὁ Χριστὸς ὄλας του τὰς ἐλπίδας.

Βουλή Ἐνάτη! μὴ θρηγῆς τὸν ἄνδρα τῶν νεύρων.
Δεκάτη Τρίτη! ὁ Λιβαδάς ἐν μέσῳ σου κοιμάται . . .
Καθ' ὕπνον βλέπει ἀγλαὸν τοῦ μελλοντος τὸν κληρὸν
Ὅστε πῶς ἔχει κλίνην του τὸν τάφον δὲν θυμάται.

Ἄλλ' ἢ τὴν αὔραν τοῦ Θεοῦ προσπνέουσα Σκιά του
Μοῦ ἐνθυμίζει πῶς προχθὲς σπουδαίως συζητοῦντες
Μ' ἐζήτηι φῶς οὐράνιον εἰς τὰ γηράμματα του,
Ὅπερ κρατοῦμεν ὁ Θεὸς κ' ἡ Πλασις συμβατοῦντες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μ' ἐζήτει φῶς τοῦ μέλλοντος τῶν εὐγενῶν του πόθων
Ὁ γηραιὸς ἀπόμαχος τῆς Συνελεύσεώς μας,
Ὅστις τὸ νῆμα ἔφερε τοῦ ἐθνισμοῦ μας κλώθων
Ἐν μέσῳ πάλης δυνατῆς τῆς ἀναστάσεώς μας.

—ο—

Καὶ πρῶτον ἂν ἀπώλεσεν ἡ Πάλη βουλευτὴν τῆς,
Τὸ Ἀργοστόλιον αὐτὸ στερεῖται προμαχῶνος
Φιλελευθέρων ἰδεῶν εἰς τὸν ἀγορητὴν τῆς
Κατὰ τῶν καταχρήσεων περιφανοῦς αἰῶνος.

—ο—

Τὸ μέτωπόν του στέφουσιν ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.
Ὡ ἐπ' αὐτοῦ εὐρίσκουσι τοῦ Πλάστου τὴν γαλήνην.
Ἀπέπη μόλις ἡ ψυχὴ τοῦ πρώτου μαρτυρίου
Κ' εὗρηκε τὴν ἀκοίμητον τῶν φωτερῶν μας κρήνην.

—ο—

Τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἂν θυμηθῶμεν
Ἀναλαμπὴν τὸν βλέπομεν τῆς ἐξεγέρσεώς μας,
Ὅταν ἐφώναζαν λαοὶ α' ν' ἀπελευθερωθῶμεν
» Καὶ προσεγγίζει ὁ καιρὸς τῆς ἀναπλάσεώς μας. »

—ο—

Τὰ χίλια ἑπτακόσια ὀγδῶντα καὶ ἐννέα
Εἰς τὴν ῥιπὴν ἀπέληγον σφοδρᾶς ἀνεμοζάλης!...
Ὑπὸ τοιαύτης πώποτε δὲν πίπτει ἡ ἰτέα
Ἡ κάμπτουσα εἰς τὰ κράσπεδα γῆνιου φεῦ! ἀγκάλης.

—ο—

Ὁλόθερμον τὸ δάκρυ μου ἐκδέχεται ὁ τάφος,
Ἡ τελευταία κοίτη του ἐπὶ πρασίνης χλόης,
Ὅθεν ὁ χρόνος ἵπταται! ἀόρατος ζωγράφος
Τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς ὡς πανδαμάτωρ γόης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐν Ἀργοστολίῳ, τῆ 28 Ἰουνίου 1876. ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

